

Зави ми се свѣт.
Завил като куче.
Завил парцалетинка станжл уручлетинка.
Завил се и замаял се.
Завил си кра-я на една страна.
Завил си чалма на главата.
Завист' та е люта болѣст.
Завлѣче мъглиѣ на долѣ.
За вода ходил и вода не пил.
За водата пари не ище, а без пари не иде.
За всичкото цѣр има, ама иска да го знаеш, или ама
сички го не знаѣт, (сѣки го не знае.)

Завѣди си опашка.
За вълна приказват и вълк-а в' кошарата.
За вълк чекено (броено) нѣма.
Завързал му парцалче.
Завърши купенѣт, т. е. искара го склучи го.
За вѣра ще умрѣ.
За вѣра човѣк и да умрѣ, не е злѣ.
За вѣра са биѣт хората.
За га' (кога) стоиш ѣще.

За гжска-мъска. — Иска за една гжска колкото за катѣр.
За главата си да завиеш (повиеш). — Тѣй се обждат,
от дѣто сж, ония които чуѣт куче да повие, защото казват
че ще умре нѣкой, или че то види злината и плаче. Изобщо
казват че кучетата виѣт на пустош.

Загледал се като теле у шарена врата.
Заговнил свѣт-а.
Заговѣзни го казваха и сух хлѣб обѣдваха.
За годеника и меденик-а.
За гозде-я (клинец-а) изгубва подковата, а за нея
и коня.

За госта два дни сж доста.
Заграбва му сврѣделѣт.
Загрижил се като вълкѣт за овцѣтѣ.
Загрижила са попадията че израсла на попа брадата.
За грош, зад кош.
Загубила си булката прѣшлен-а.